

saadan præget, eller give dem Mulighed for at blive medbestemmende med Hensyn til, hvordan den Skole skal være præget, hvorefter de sender deres Børn. Det er sagt saa tidt, og det kan ikke gentages tidt nok, at Børnene er Forældrenes dyreste Eje, og med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Paa-virkning Børnene skal undergives i Tiden fra deres 7de til deres 14de Aar, mener jeg, at ogsaa de Forældre, der i økonomisk Henseende er stillede saaledes, at de ikke selv kan magte Undervisningen, skal have Mulighed for at give deres Børn den Undervisning, de ønsker. Saadanne Spørgsmaal kan rejse sig, og dem vil jeg have med, naar denne Sag skal frem. Derfor er jeg imod, at man ad administrativ Vej søger at løse disse Baand. Jeg tror, jeg vil bruge det Ord, som det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen) har brugt i sin Artikel, at her gælder det virkelig ogsaa, „at ærlig Kamp er i hvert Fald en Gang Sandheds Sejr“. Dermed har jeg sagt om den Sag, hvad jeg ønskede at sige. Det er blevet sagt her fra denne Talerstol af det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen), at enhver Lærer, som vil virke for, hvad der er sandt og skønt og godt, vil han som Præst byde Velkommen som Medarbejder. Det er i og for sig baade godt og rigtigt, men der er alligevel en Forskel mellem det, der ligger i denne almindelige Udtalelse, og dette, at en Virksomhed i Skolen er præget af det, som jeg vilde kalde en Anskuelse, der har Rod i den danske Folkekirke.

Formanden: Det ærede Medlem udtalte i Begyndelsen af sit Foredrag, at der var Danske, der maatte bløde ved begge Fronter. Jeg vil i den Anledning sige, at vel er der Folk ved Fronten, som føler Dansk, det ved vi alle, men vi maa huske paa, at det er tyske Statsborgere, og vi kan kun beundre den Trofasthed, hvormed de opfylder deres tunge Borgerpligt, den Borgerpligt, som ikke alene er tung for dem, men for alle, der maa deltage i Krigen.

Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen Torsdag den 28. Oktober 1915 Kl. 9 Formiddag med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1916 til 31. Marts 1917.

Mødet hævet Kl. 10³⁵.

17de Møde.

Torsdag den 28. Oktober Kl. 9.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1916 til 31. Marts 1917.

Forhandlingen genoptoges.

Munk-Poulsen: Da det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) forleden omtalte Forholdene paa Rigshospitalet, ønskede han, at der skulde tillægges Direktøren der noget mere Myndighed. I den Anledning udtalte jeg, at jeg mente, Direktøren havde denne Myndighed, og brugte han den ikke, var det hans Fejl, og senere udtalte jeg i en kort Bemærkning, at jeg ogsaa kunde ønske, han skulde bruge sin Myndighed noget mere. Jeg vil med nogle faa Bemærkninger supplere denne min Udtalelse. Det ærede Medlem fra Helsingør mente, at Plejemoderinstitutionen i det hele var overflødig. Deri kan jeg absolut ikke være enig med det ærede Medlem, thi selv om der kan findes og sikkert ogsaa paa et saa stort Hospital vil findes enkelte uheldige Plejemødre, har man ikke derfor Lov til at fordampe hele Institutionen. Om, at der skal være en Overledelse paa hver Afdeling, nærer i alt Fald jeg ingen Tvivl. Men findes der enkelte — og jeg haaber og mener, at det kun er enkelte — mindre heldige Plejemødre, mener jeg, at netop her burde Direktøren bruge sin Myndighed og bringe disse enkelte til at forstaa, at deres Optræden maa være af en saadan Art, at de ikke i Stedet for at opmuntre snarere piner og plager deres undergivne, særlig de arbejdende Sygeplejersker, thi da disses Arbejde, som jeg udtalte forleden Dag, er saa nerveanspændende og opslidende, som det i Virkeligheden er, maa man gøre alt, hvad man kan — og det bør ogsaa være Plejemødrenes Opgave — for at faa Tilværelsen gjort saa hyggelig og lempelig for dem som muligt.

Et andet Forhold, som jeg med det samme skal berøre, er Forholdet paa Syge-